

اینجا آلونک «ننه علی» است

اینجا پُست و پارتی و پول، واژه هایی غریب و بی مصرف و از سکه افتاده است. اینجا آلونک «ننه علی» دروازه بهشت و سرپُل جاودانگی است.

اینجا پُست و پارتی و پول، واژه هایی غریب و بی مصرف و از سکه افتاده است. اینجا آلونک «ننه علی» دروازه بهشت و سرپُل جاودانگی است.

به گزارش گروه «حماسه و مقاومت» خبرگزاری فارس، زمانی که بعضی از مخاطبین برای مطالبی که در صفحه حماسه و مقاومت منتشر می شود، «کامنت» (نظرات مخاطبین) می گذارند خستگی کار روزانه کاملاً از میان می رود و لبخند امید بر لب می نشیند.

چه کیفی داره وقتی دل نوشته های شما رو می خونم، خدایی لذت می برم. مخصوصاً وقتی که اهل دل هم برام یک خاطره از سال های دفاع مقدس می نویسه که میرم رو هوا...

به طور مثال همین چند ماه پیش که وقتی مطلب «محمد عروس کیست؟» را منتشر کردم؛ فرداش دیدم پسر محمدآقا برام پیام گذاشته و تلفنشو برام گذاشته بود. بهش زنگ زدم و کلی با هم صحبت کردیم.

شهید قربانعلی رخشانی مهماندوست که در دوران ستم شاهی در هواپیمایی کشوری مشغول به خدمت بود، در حین حمل و پخش اعلامیه های امام خمینی(ره) در شهر اهواز شناسایی و توسط ساواک دستگیر و پس از تحمل شکنجه های بسیار به شهادت رسید و در قبرستان اهواز دفن شد.

این مادر بزرگوار پس از با خبر شدن از شهادت فرزندش عازم اهواز می شود و به مدت یک سال در کنار مزار تنها فرزند پسرش بیتوته می کند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی به اطلاع امام خمینی(ره) می رسانند که در اهواز مادری به مدت یکسال در کنار مزار فرزند در حال زندگی است در حالی که این مادر ساکن تهران است.

به دستور امام(ره) پیکر این شهید به تهران منتقل می شود و این مادر شهید از سال 1357 تا 1378 در بهشت زهرا(س) بر روی مزار فرزندش خانه ای بنا و شبانه روز در آنجا زندگی می کند.

ننه علی در حال حاضر به دلیل بیماری در منزل دخترش زندگی می کند و در اثر بیماری آلزایمر قدرت تکلم خود را از دست داده است.

این مطلب هم از همون دسته مطلب های کامنتی است که یکی از آدم با حالا برامون فرستاده. شما هم از این کارها بکنید خوشحال میشیم:

اینجا گوشه ای از قطعه 24 شهدای گلزار بهشت زهرا (س) در شهر 424 هکتاری خیل لب فروبستگان تهران است. اینجا مامن «ننه علی» (مادر شهید قربانعلی درخشانی مهماندوست) است که بیش از بیست و نه سال قدمت دارد. خیلی قدیمی نیست، اما بدون شک یکی از اماکن تاریخی فراموش شده نسلی است که دو جنگ (داخلی و خارجی) را یا دیده و در آن حضور داشته یا اینکه برایش روایت کرده اند.

اینجا خانه و زندگی «ننه علی» با همه سادگی اش، قد برافراشته و خودنمایی می کند.

اینجا کاخی است که ستون هایش با ایثار استوار شده، هر چند مصالح ظاهری اش چوب و حلب و تسمه است.

اینجا قرارگاه عشق و دلدادگی، سرسرای عاشق و معشوق و پناهگاه طالب و مطلوب است.

اینجا پایگاه ایمان و قرب الی الله است، اینجا معبد فرشتگان الهی است که صف در صف به طواف «ننه علی» و قلب چون آیینه اش مامورند.

اینجا دیری است که خدا در آن تجلی دارد و صومعه دارش پیرزنی 90 - 80 ساله است و بر خلاف تصور دور افتادگان وادی هجران؛ حافظه ای شگفت انگیز دارد و در عین بیسوادی، کتاب خدا را از حفظ است.

اینجا کعبه دلدادگان محضر عشق است. اینجا خانه «ننه علی» است.... اینجا مراد می دهد اگر بطلبی و شفا می بخشد اگر

التماس دعا داشته باشي .

اينجا زيارتگاه دلسوختگاني است كه تحفه شان باراني از اشك است و كالاي شان، دلي شكسته كه به رايجان مي بخشند .

اينجا قطعه اي از خاك است كه با ملكوت پيوند خورده، مسافرانش ملايکه و مراجعانش خون دل خوردگاني هستند كه شب شكني کرده اند و روز را و آفتاب را انتظار مي كشند .

اينجا ستاد حفاظت از حاكميت ملي و اقتدار نظام است . اينجا مركز ثقل وفاداري و خدمت به مردم است؛ بي تظاهر و نيرنگ، مردم فريبي و تزوير .

اينجا خدايگان ريز و درشت به زانو در مي آيند، مي شكند و فرو مي ريزند .

اينجا بيت الله است . اينجا دعا مستجاب مي شود و حاجت روا . اينجا دريا - دريا صفا موج مي زند و دشت اندر دشت مخمل سبز و زيباي محبت و مهرورزي گسترده است، طاقه - طاقه تا امتداد بي نهايت مهرباني و رحمت .

اينجا گلزار كرامت است، گلستان معرفت . اينجا سبد - سبد برکت موجود است و زنبيل - زنبيل سخاوت بي مت . اينجا كولاك عاطفه است و قربانگاه هوي و هوس ها و تمنا هاي خاكي پست و پلشت .

اينجا پست و پارتي و پول، واژه هاي غريب و بي مصرف و از سكه افتاده است . اينجا آلونك « ننه علي « دروازه بهشت و سرپل جاودانگي است .

اينجا بهانه ها رنگ باخته و پوچ و بي معني است . اينجا ديار دلباختگان حق و حقيقت است و مملكت آرزومندان شهد شهادت .

اينجا خدا - خدايي مي كند و فرشتگان پر و بال مي شويند در زمزم جاري كوثر . اينجا نشانگاه آدميت و خلوتگاه بشريت و دانشگاه انسانيت محض است .

اينجا خاك خداست، پر از بوي عطر ياس فاطمه (س) و خط خون پاك حسين (ع) . اينجا منزلگاه غروب عاشورا ي زينب (س) است و خيمه گاه تجلي آزادگي .

اينجا خود خود « عرش الهي « است، گسترده و بي انتها . اينجا آلونك « ننه علي « است !

* سياوش اميري